

PRIEKULES VIDUSSKOLA

2022

SOLUTIONS

ŠAJĀ NUMURĀ

REDAKTORA SLEJA

KOMANDAS TRADĪCIJAS

4.KLASES SVEICIENS

JAUNS GADS, JAUNS ES

MISTERS X

APTAUJA 9.KLASEI

MONTA NO ASV

INTERVIJA AR MARTU ROGU

REDAKTORA SLEJA

Sveiks, lasītāj!

Esam iekāpuši jaunā gadā – 2022. Ikkatram novēlu sasniegt iecerētos mērķus un rūpēties par savu veselību arī jaunajā gadā.

Es teiktu, ka arī šis gads katram no mums ir svarīgs ar jaungada apņemšanās sarakstu. Citam tas ir garāks, citam īsāks. Mana jaungada apņemšanās ir ar labu veselību un saviem vislabākajiem rādītājiem absolvēt vidusskolu. Un kādas ir jūsu apņemšanās?

Populārākās, ko parasti esmu dzirdējusi no ģimenes un draugiem ir :

1. Jāizdara tas, ko nepaguvu izdarīt vecajā gadā.
2. Pilnveidot un attīstīt sevi, augt un darīt to, kas sagādā prieku man, ne tikai citiem.
3. Būt laimīgiem un baudīt dzīvi.
4. Vairāk brīvo laiku pavadīt ar mīļajiem cilvēkiem.
5. Nodarboties ar sportu.
6. Doties sen kārotā ceļojumā.

Es ticu, ka katrs no mums ir spējīgs sasniegt sev tīkamo šogad, tāpēc nepadosimies un uzsāksim šo gadu pareizi. Ne velti ir teiciens – kā jauno gadu sāksi, tā pavadīsi!

JANA MATULE

**SKOLĒNU SASNIEGUMI MĀCĪBU
PRIEKŠMETU OLIMPIĀDĒS**

Dienvidkurzemes bioloģijas olimpiādes 2. posma rezultāti!

Marks Teo Dūčis (12.klase) - 1.vieta

Gustavs Einis (12.klase) - 3.vieta

Alise Eva Pomerance (10.klase) - 3.vieta

Liels paldies skolotājai - Airitai Ešenvaldei!

**Dienvidkurzemes 28. vēstures olimpiādes 2.posma
rezultāti 9.klašu grupā!**

Eduards Egle (9.b klase) - 1. vieta

Roberts Roga (9.b klase) - 3. vieta

Liels paldies skolotājai - Agitai Rukutei!

**Dienvidkurzemes angļu valodas 2.posma olimpiāde
2021.gada 3.novembrī!**

Ieva Bērziņa (12.klase) - 2. vieta

Paldies Baibai Birzniecei par piedalīšanos.

Liels paldies skolotājai Zaigai Strelēvičai!

JAUNS GADS, JAUNS ES

Sveicieni 2022.gadā!

Visiem zināms, ka jauns gads nes jaunus mērķus, apņemšanos un sapņus. Bet kāpēc lai viens no mērķiem nebūtu padarīt sevi labāku? Kad vien mēs domājam, ka mēs esam labi, mēs varam būt vēl labāki. Svarīgi ir sev būt prioritātei, tikai tad tu spēsi būt labāks, un tas palīdzēs uzlabot mentālo veselību.

Tātad, ar ko lai sāk? Sāc ar to, ka kļūsti apzinīgāks, pievērs uzmanību savām domām, emocijām un nolem pašpilnveidošanos padarīt par neatņemamu savas dzīves sastāvdaļu. Tā ļaus tev identificēt savas stiprās puses, kuras ir svarīgas ikvienā dzīves sfērā. Tas sniegs tev labāku izpratni par to, ko meklē un kur tu, visticamāk, gūsi panākumus. Sāc pievērst uzmanību mācībām. Papildini zināšanas, uzlabo sekmes un pievērs uzmanību stundā notiekošajam. Lasi, tas tev papildinās zināšanas, vārdu krājumus un skatījumu.

Sporto! Tas var būt jebkas: joga, skriešana, pat pastaiga. Kustēšanās ļauj atbrīvoties no stresa, uzlabo garastāvokli un ļauj tev pavadīt laiku vienatnē.

Ēd veselīgāk! Tavs ķermenis izpilda visus tam paredzētos uzdevumus, tāpēc tev būtu jādara tas pats, sniedz tam visas nepieciešamās uzturvērtības.

Tā kā organisms nepārtraukti zaudē ūdeni, no 2,5 līdz 3 litriem dienā ar parastām ķermeņa funkcijām, šis ūdens ir jāatjauno, lai saglabātu ķermeņa veselību.

Izbaudi šo gadu rūpējoties par sevi, bet atceries, neesi pārāk stingrs!

ENIJA PALUBINSKA

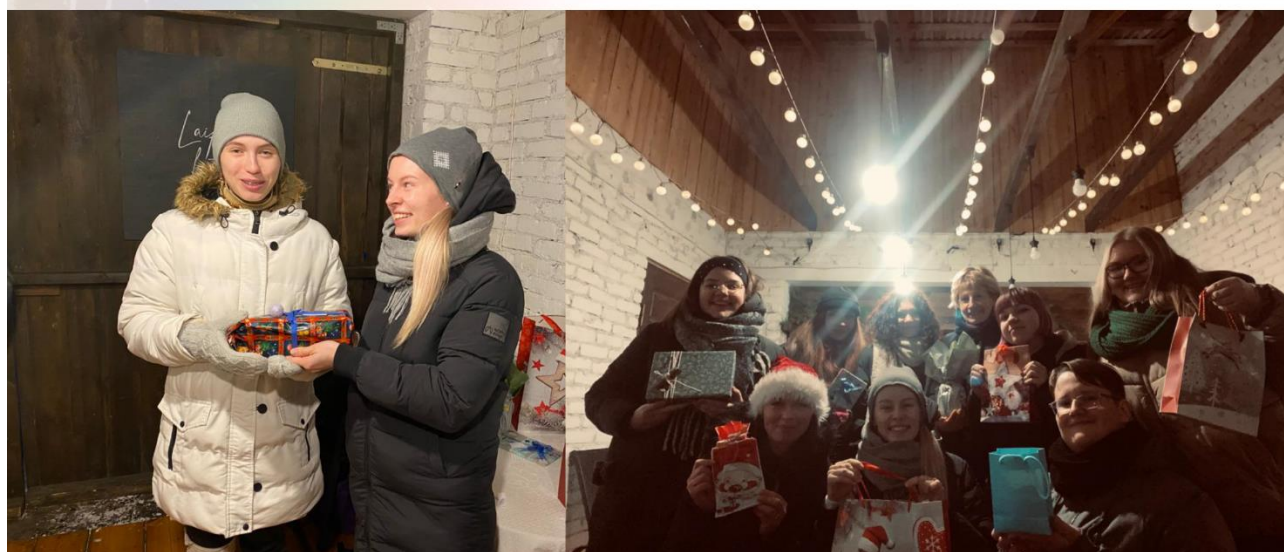
Fantastiska SOLUTIONS komandas tradīcija..

Tradīcijas ir viens no veidiem, kā stiprināt saites starp cilvēkiem. Tās venmēr rada lieliskas atmiņas un veido īpašu stāstu.

SOLUTIONS stāsts aizsākās diezgan daudzus gadus atpakaļ, kad 1.semestri noslēdzot, nolēmām kopā nosvinēt Ziemsvētkus, atcerēties kopā paveikto, saņemt dāvanīņas un jautri pavadīt laiku.Kad tiekos ar saviem bijušajiem avīzes komandas pārstāvjiem, tad saruna gandrīz vienmēr sākas ar sajūsminātām atmiņām par šo tradīciju.

Sakarā ar Covid-19 izplatību un aizliegumiem 2020. gadā bijām kopā pie Priekules KN, izbaudot jauko atmosfēru ar Ziemsvētku dziesmām un, piedaloties konkursā, uzcēlām 2 skaistus sniegavīrus. 2021.gadā tikām uzaicināti pie Elīnas Putniņas.Milzīgs prieks bija tikt ar bijušajiem SOLUTIONS dalībniekiem-Ēriku, Elizabeti, Martu, Andu.Dzerot siltu tēju un cienājoties ar pašu sarūpētām piparkūkām, kavējāmies atmiņās, priecājāmies par meiteņu sasniegumiem studijās, uzklausījām padomus, kā sagatavoties eksāmeniem. Ir bezgala jauki šie brīži pirms Ziemsvētkiem, kad mums gribas būt kopā. Man ir tik ļoti paveicies ar SOLUTIONS komandu!Ļoti ceru, ka turpināsies šī tik jaukā tradīcija.

ZAIGA STRELĒVIČA

4.KLASES SVEICIENS

Pagājušais semestris 4. klasei bija dažāds – citu mocīja ilgas pēc mājām, komforta, ko sniedza attālinātais mācību process, citi atkal priecājās par satikšanos un iespējām, ko sniedz skola klātienē – skolotāju uzmanību, draugiem, kuri var sēdēt blakus. Paši atzina, ka visgrūtāk bija atgriezties pie disciplīnas, ko prasa skola, bet pie tā ātri pierada. Bažīgus radīja arī jaunie noteikumi, kas neļāva pilnvērtīgi baudīt klases kopīgos pasākumus, tomēr semestra noslēgumā kopīgi izdevās izveidot Ziemassvētku pasākumu klases ietvaros. Tad nu audzēkņi paši veidoja dekorus un rotāja klasi, lai jau 21. decembrī varētu svinēt svētkus!

Pēc liecību saņemšanas beidzot kopīgi varējām baudīt laiku – spēlēt spēles, dejot, gardi paēst un baudīt vienkāršu kopābūšanu. Pateicoties lieliskai sadarbībai ar klases vecākiem, īpaši ar Guntaru Lašauri, izdevās bērņus pārsteigt ar dāvanām. Guntars ar organizācijas “Vislielākā dāvana” palīdzību bija sagādājis katram bērņam pārsteiguma dāvanu – katrs bērņs saņēma dāvanu, kas palīdzēja bērņiem radīt vēl lielāku prieku, jo vislabākās dāvanas ir tās par kurām mēs nezinām. Liels paldies Guntaram par brīnišķīgu sadarbību un svētku radīšanu ikvienam 4. klases bērņam!

Un vēl lielāks paldies 4. klases bērņiem par brīnišķīgu sadarbību 1. semestrī!

E.ANDERSONE

MISTERS X

Nu ko, ir jau pienācis 2.semestris! Visi turpinām cītīgi mācīties, jo drīz jau būs nākamais skolēnu brīvlaiks, cenšamies iegūt tos labākos rezultātus mācībās. Runājot par mācību rezultātiem, mūsu skolā ir stipendijas, pareizāk sakot, bija stipendijas. Stipendijas vidusskolas klašu skolēniem ir kā dzinulis, dod motivāciju sasniegt to labāko, lai iegūtu to pašu labāko stipendiju. Manuprāt, bez stipendijām kritīsies motivācijas līmenis mācīties, jo vairs šis “dzinulis” nebūs.

Šīs stipendijas ir vairākiem skolēniem papildus kabatas nauda. Piemēram, skolēni ar to nopērk kādu grāmatu, varbūt kādas papildu drēbes, ko sen jau kārojās vai pat vienkārši nopērk “Spotifý” abonementu. Lai vai kā šīs stipendijas katrs cilvēks tērētu, tās ir papildus motivācijas avots. Jā, stipendijām nevajadzētu būt vienīgajam motivācijas avotam, bet tas ir kaut kas tāds, ko katrs var sasniegt.

Manuprāt, stipendiju atcelšanai ir tikai negatīva ietekme uz skolēniem. Kritīsies sekmes, nebūs motivācija pildīt skolas darbus, nebūs motivācijas mācīties papildus ārpus stundu aktivitātēm.

Jūsu atklātais MISTERS X

9.KLASES APTAUJA

Šomēnes aptaujājām topošos vidusskolēnus ar dažādiem jautājumiem par viņu viedokļiem saistībā ar vidusskolu.

Sākot ar pašu saprotamāko jautājumu - vai viņi paliks vidusskolā? Patīkamā pārsteigumā lielākā daļa teica, ka paliks un viņu motivācija pārsvarā bija, lai dabūtu kvalitatīvāku izglītību un lielākas iespējas nākotnē. Viens skolēns atbildēja, ka Priekules vidusskolā ir labi pedagogi, tādēļ paliks.

Jautājot, vai kaut ko sagaida no vidusskolas, daļa atbildēja ar “neko”, bet daži sagaida labas atzīmes, vairāk pievērsties mācībām. Sagaida arī mazāk mājasdarbus un pretimnākošos skolotājus, kas, manuprāt, nav bijusi liela problēma, jo Priekules vidusskolas skolotāji ir vieni no vispretimnākošākajiem cilvēkiem kādus zinu.

Uz jautājumu “Kā varētu uzlabot skolas dzīvi?” ļoti daudzi atbildēja ar neko, bet viens cilvēks atbildēja ar to, ka vajadzētu ieviest vairāk svešvalodu iespējas.

Nedaudz personīgāks jautājums “Kāds ir bijis lielākais šķērslis, ko esi piedzīvojis skolā, kā tu to pārvarēji?” skolēni pārvarējuši slinkumu, bet citi - negribu mācīties. Viens skolēns saka, ka pārvarēt slinkumu var vienkārši - strādājot. Daži skolēni nav pārvarējuši matemātiku.

Kādus mācību priekšmetus ieviest? Skolēni atbildēja – tehnikas mācību un vācu valodu.

9. klase ir aktīvi ārpus skolas. Viņi nodarbojas ar dažādiem sporta veidiem, kā novuss, motosports, skeitbordings, makšķerēšana, riteņbraukšana. Daudziem arī patīk iešana laukā ar draugiem un, protams, arī datorspēles.

Vēlam veiksmi un ceram, ka būsiet tikpat aktīvi kā iepriekš!

BAIBA BIRZNIECE

Intervija ar Martu Rogu

Marta Roga – 2020./2021. mācību gada absolvente un bijusī avīzes SOLUTIONS korespondente. Pašlaik studē uzņēmējdarbību un vadīšanu RTU LSZC (Liepājas studiju un zinātnes centrā).

1. Kā tu izlēmi studēt uzņēmējdarbību? Vai ir kāda lieta, kuru būtu jāzina tiem, kas nākotnē vēlētos studēt uzņēmējdarbību?

Tas noteikti nebija vienkāršs lēmums, bet uzņēmējdarbība man vienmēr likās kā “drošākais” studiju kurss, un brīdī, kad vispār nezināju, kur mācīties un ko darīt, izvēle, protams, palika par uzņēmējdarbību. Grūti šobrīd pateikt, ko vajadzētu zināt tiem, kas vēlētos studēt uzņēmējdarbību, bet man šķiet ļoti svarīgi saprast to, ka mācīties uzņēmējdarbību nenozīmē, ka tev ir jādibina savs uzņēmums un jāvada milzīga kompānija. Uzņēmējdarbība ir labs pamats jebkurai nozarei un sniedz daudz vispārīgas zināšanas, kuras noder visur.

2. Kāda ir vislielākā atšķirība starp vidusskolu un augstskolu tavā ikdienā?

Laikam tas, ka mums katru nedēļu viena darba diena ir paredzēta tieši, lai paveiktu uzdevotus darbus, tāpēc ir ļoti viegli plānot laiku un paveikt darbus.

3. Kas tev pietrūkst no Priekules vidusskolas?

Es vienmēr esmu bijusi attiecību cilvēks, tāpēc man tiešām pietrūkst gan klasesbiedri, gan skolotāji, tomēr 12 gadu laikā esam piedzīvojuši ļoti daudz.

4. Kāda ir tava visspilgtākā atmiņa no Priekules vidusskolas?

Ir daudz spilgtas atmiņas, bet šobrīd pirmā, kas ienāca prātā, bija “pēdējā piektdiena” kā mēs paši to nosaucām, bija 2020. gada oktobris pirms attālinātajām mācībām. Un mēs diezgan labi sapratām, ka klātienē visticamāk vairs nemācīsities, tāpēc ātri saorganizējāties, svinējām kādas dzimšanas dienas un atvadījāties līdz eksāmeniem.

5. Kādi ir tavi hobiji?

Šķiet, ka nekad neesmu bijusi hobiju cilvēks, taču brīvajos brīžos man patīk taisīt dažādas dekorācijas, kā arī cenšos lasīt grāmatas, lai tas brīvais brīdis ir vērtīgi izmantots.

6. Kā tu iesāki šo jauno gadu?

Šis gads ir iesācies diezgan mierīgi, sesijas laikā augstskolas darbus nokārtoju jau janvārā sākumā, tāpēc šis mēnesis ir bijis vairāk, lai atpūstos un saliktu plānus projektiem ārpus skolas.

7. Ko tu varētu ieteikt tiem, kuriem universitātes gaitas ir priekšā?

Gatavoties tam! Atrast savas stiprās puses, iespējams, pat apskatīt dažādas nozares, domāt par to, jautāt cilvēkiem, kuru padomus cieni un augsti vērtē, viņu viedokli, kur tevi redz nākotnē.

8. Kā tu atrod mieru šajā pandēmijas laikā?

Mans miers gan pandēmijas laikā, gan iepriekš vienmēr ir bijis ticībā uz Dievu, lai arī, kas notiktu, Dievs joprojām ir Dievs un valda arī šajā laikā.

Pabeidz teikumus!

Šobrīd es vēlos...

Šobrīd es vēlos sauli un siltu laiku.

Mani draugi ir...

Mani draugi ir drosmīgi, radoši, talantīgi, godīgi un visādi citādi brīnišķīgi cilvēki.

Mana mīļākā lieta uz zemes ir...

Mana mīļākā lieta uz zemes ir spilveni!

Mana mīļākā dziesma ir...

Mana mīļākā dziesma ir "Forever On Your Side" (Needtobreathe)

Mans viens padoms dzīvē ir

Mans viens padoms dzīvē ir pieņemt lēmumus, kas balstīti ticībā nevis bailēs.

Liels paldies Martai par atbildēm, laimīgu jauno gadu un veiksmi mācībās!

Intervēja IEVA BĒRZIŅA

Intervija ar Priekules vidusskolas absolventi, Amerikā dzīvojošu Montu Šķēli(ex.Leja)

Monta, paldies, ka piekriti intervijai. Zini, man vienmēr ir liels prieks intervēt skolēnus, ar kuriem saistās ļoti patīkamas atmiņas. Tevi atceros kā simpātisku, ļoti centīgu, ārkārtīgi patīkamu Priekules vidusskolas skolnieci ar ļoti skaistu balsi. Vai arī tu tā juties?

Domāju, ka jutos, tāpat kā citi tā vecuma bērni un pusaudži- svarīgākais bija draudzības, ārpus skolas aktivitātes, pulciņi, diskotēkas, un vēlāk arī "tusiņi". Mācības bija otrajā plānā. Bija arī daži skolotāji, kuriem nācās piedzīvot manu ķiķināšanu un neklausīšanos stundās.

Vai visi mācību priekšmeti " viegli padevās"?

Atceros, ka mācībām vairāk sāku pievērsties tikai vidusskolā. Tad parādījās interese par lietām un notikumiem apkārt- par pasauli, par vēsturi. Man ļoti patika kultūras vēsture un vēsture pie skolotājas A. Rukutes, literatūra pie skolotājas M. Gūtmanes. Arī pamatskolā patika literatūra un vēsture pie skolotājas Valdas Valpēteres. Vēl man mazliet interesēja ģeogrāfija un bioloģija. Un tie, kas mani atceras, protams zina, ka man vienmēr patika dziedāt kori, vai ansamlī, vai solo. Divas reizes ar kori tiku arī uz bērnu un jauniešu dziesmu svētkiem. Tas bija vareni! Domāju, ka Dziesmu svētki un kopā dziedāšana noteikti ir veidojusi daļu no manas identitātes. Tas droši vien visiem tā ir, kuri to izdzīvojuši kopā dejojot vai dziedot.

Kurā brīdī sapratī, kur vēlies studēt pēc vidusskolas?

Nemācēšu pateikt. Bet skaidrs bija viens- mācīties tālāk jāiet. Tā bija ģimenē "ieprogrammēta". Studēju Rīgas Stradiņa Universitātē Sabiedrisko attiecību fakultātē. Tāda izvēle, jo tur nebija jānācās matemātika (tā man nepadevās). Tajā laikā tā bija samērā jauna studiju programma, likās interesanta un daudzsološa. Tava labākā draudzene bija Sanda, ja nemaldos. Vai komunicējat?

Jā, no klases man labākā draudzene bija Sanda, vēl joprojām uzturam ciešu kontaktu. Ikreiz, kad esmu Latvijā, satiekamies. Arī Lienīte (Liene Bertašjus) man ir draudzene jau no bērnības. Viņa pēc 8. klases aizgāja mācīties uz Murjāņu sporta skolu, bet mūsu draudzība turpinās arī ārpus Latvijas.

Monta, un tad nāca ziņa, ka esi pārcēlusies uz dzīvi Amerikā...negaidīti. Pastāstīsi? Vīru satiku 2013. gada vasarā Latvijā. Viņš ir latvietis, bet Amerikas Savienotajās valstīs dzīvojis kādu laiciņu. Iemīlējāties un viss.

Braucu pēc tam rudenī ciemos un tā arī paliku. Apprecējamies, mums ir divi puikas- Roberts (5 gadi) un Mateo (2 gadi).

Ir grūti iedomāties, kā cilvēks pierod pie tik dažādām vērtībām, dzīves multikulturālā vidē. Vai bija viegli?

ASV jau biju apmeklējusi pirms tam. Ar Rīgas gospelkori braucām mācīties un piedzīvot melnādaino baznīcas mūziku. Izbraukājām vairākus austruma krasta štatus. Tāpec man nebija tāds pārsteigums un neziņa. Viss tiešām ir kā filmās rāda- lielie debesskrāpji pilsētās, milzīgie attālumi, kontrastainā daba- te vienā štatā kalni, otrā tuksnesis, citi štati okeāna krastā, savukāt citos daba savu spēku izrādījusi varenajos kanjonos- tas viss ir elpu aizraujoši! Bet, tāpat kā visur pasaulē, arī šeit ir problēmas politikā, sociālajā jomā, arī izglītībā. Amerika ir imigrantu zeme. Vairums cilvēku, kas šeit imigrējuši (gan mūsdienās, gan gadsimtus atpakaļ), atbraukuši brīvības un iespēju dēļ, tādēļ visiem kaut kā jāmeģina sadzīvot kopā un būt iecietīgiem vienam pret otru. Ja to cilvēks nemāk, tad man liekas, ka Amerikā (tāpat kā citur) varētu būt grūti iederēties. Man šeit patīk, esmu iedzīvojusies. Un ir tik daudz dažādu cilvēku no citām valstīm, kultūrām! Mani interesē stāsti, kāpēc viņi šeit atbraukuši, kādus nacionālos ēdienus gatavo utml. Interesanti arī runāties ar "vecajiem" latviešiem, kuri šeit emigrēja pēc otrā pasaules kara. Tik daudz dzīves mezglu, sāpīgu notikumu un daudz gadu aiz muguras, bet viņi visi tādi smaidīgi, laipni un optimistiski.

Un kā ar draugiem, esot tik tālu no īstajām mājām?

Man liekas, ka labas draudzības var izturēt attālumu, bet tad, kad esmu Latvijā, obligāti jāsatiekas. Jāuztur tā draudzība, jāieplāno satikties. Pietrūkst jau manas meitenes Latvijā, bet arī šeit man ir draugos latviešu meitenes, tai skaitā Lienīte. Ar amerikāņiem man pagaidām nav izdevies nodibināt tik ciešu kontaktu.

Atgriezīsimies domās un pagatnē Latvijā. Kā ir ar svētku svinēšanu, ko mēs, latvieši, tik ļoti ievērojam? Esmu tikusies ar cilvēkiem, kas pārcelušies no Latvijas uz kādu no pasaules valstīm. Kad jautāju- kas pietrūkst no Latvijas, atbildes ir dažādas. Ir pat teikuši, ka nekas, ir labi tur, kur cilvēks patreiz dzīvo. Kā tu atbildētu?

Protams, ka pietrūkst ģimene un draugi. Un nav tāda diena, kad nedomāju par Latviju, par mammu, bet jā- man ir labi tur, kur es esmu pašreiz. Rupjmaizi var nopirkt "krievu" veikalā, pati arī esmu mēģinājusi cept maizīti, pat ar ieraugu!

Lielākajās pilsētās ir arī Latviešu sabiedrība/ nams, kur darbojas Latviešu svētdienas skoliņas, deju kolektīvi, kori, baznīcas. Portlandē (Oregonas štatā) mums ir latviešu skoliņa, kur vedu arī savus bērnus. Šovasar Minesotas štata galvaspilsētā St. Paul notiks 15. vispārējie latviešu Dziesmu un deju svētki ASV.

Arī mēs, daži dziedātāji no Portlandes, pievienosimies koru koncertā, kur dziedātāji būs gan no Amerikas, gan Kanādas, gan Eiropas un arī Latvijas. Monta, nevaru nepajautāt par brīvo laiku. Varbūt ir kas īpaši interesants? Pašlaik pārsvarā mana ikdiens pāriet audzinot dēlus. Dažkārt izbraucam visa ģimene kaut kur pie dabas vai ciemos. Un ja tiešām ir kāds brīvs brītiņš vienai pašai, tad nedaru neko vai aizeju "sapucēt sevi". Bet man ir dažas idejas un vēlmes, ko gribētu darīt, kad abi puikas ies skoliņā.

Ja tev būtu iespēja atgriezties tai vecumā, kad mācījies vidusskolā, vai tu kaut ko darītu savādam?

Varbūt cītīgāk mācītos :)

Nevaru beigas nepalūgt pateikt vēlējumus Jaunajā gadā saviem Priekules skolotājiem. Varbūt ir kādam īpašs vēlējums?

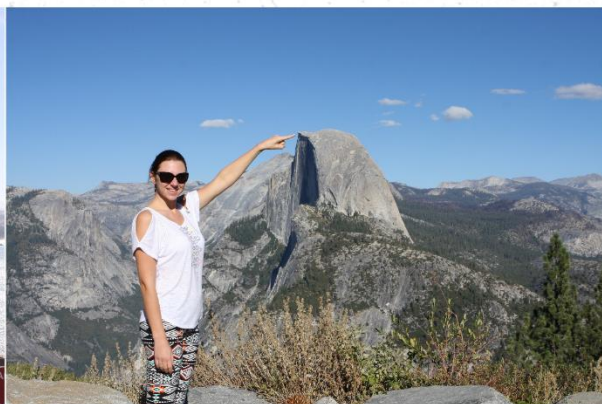
Vispirms gribu pateikt paldies visiem maniem skolotājiem! Novēlu izturību, veselību un labu prātu! Skolas gadi – silti un mīļi – man vienmēr paliks atmiņā.

Monta, mīļš paldies par interviju. Ja būsi Latvijā, zini, ka es būšu ārkartīgi priecīga tevi satikt.

Intervēja ZAIGA STRELĒVIČA

San Francisko lielais Golden Gate bridge

Yosemite Nacionālajā parkā

KOMANDA

SKOLOTĀJA, KONSULTANTS:
Zaiga Strelēviča

KORESPONENTI:
Baiba Birzniece
Enija Palubinska
Jana Matule
Ieva Bērziņa
Gustavs Einis

DATORGRAFIKA:
Jana Matule